

Dosarul nr. 2ra-132/21

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul central (jud. V. Suceu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ivan Crudu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ivan Crudu împotriva lui Tudor Crudu cu privire la declararea nulității contractului de donație,

împotriva deciziei din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Ivan Crudu, reprezentat de către avocatul Roman Medeleanu și a fost menținută hotărârea din 18 octombrie 2019 a Judecătoriei Criuleni, sediul central,

constată:

La 25 februarie 2019 Ivan Crudu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tudor Crudu cu privire la declararea nulității contractului de donație.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 21 martie 2014 a donat lui Tudor Crudu bunul imobil din xxxx, care constă din teren pentru construcții cu suprafața totală de 0,2465 ha, cu nr. cadastral xxxx și casa de locuit individuală cu suprafața la sol de 54,1 m.p., cu nr. cadastral yyyy, fiind întocmit contractul de donație, care a fost autentificat de către notarul public Viorica Badalova, trecut în registru sub nr.1451 la 21 martie 2014 și înregistrat la OCT Chișinău la 31 martie 2014.

A menționat că, a donat imobilul respectiv cu condiția că, atunci când va fi la o vârstă înaintată, fiul său, Tudor Crudu să-i acorde tot sprijinul material de care el va avea nevoie, să-l îngrijească, să-i acorde susținere materială până la sfârșitul vieții sale, însă după încheierea contractului de donație, peste o perioadă de timp, când deja apăruse necesitatea ca donatarul să-i acorde sprijin material, s-au început certurile între el și Tudor Crudu.

A susținut că, pârâtul nu avea grijă de el, lăsându-l permanent să se descurce de unul singur. Mai mult ca atât, în ultima perioadă, pârâtul a plecat din țară, neavând grijă de el.

A afirmat că, donând fiului său bunul imobil enunțat, a rămas fără casă de locuit, aceasta fiind unicul domiciliu al său.

A relevat că, la momentul încheierii prezentului contract, intenția lui a fost de a ceda fiului său, Tudor Crudu dreptul de proprietate asupra imobilului, cu condiția ca ultimul să-l întrețină la bătrânețe, să aibă grijă de el. Respectiv, semnând contractul de donație, greșit a considerat că, donatarul are obligația de a-l întreține la bătrânețe, obligație ce nu reiese dintr-un asemenea tip de contract. În aceste circumstanțe, necunoscând efectele juridice ale contractului de donație, fiind dus în eroare, a semnat un alt tip de contract decât cel dorit. Astfel, în loc de contract de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață a încheiat un contract de donație.

A solicitat declararea nulității contractului de donație nr. 1451 din 21 martie 2014, înregistrat la OCT Chișinău la 31 martie 2014 (teren pentru construcții cu nr.cadastral xxxx și casa de locuit individuală cu nr. cadastral yyyy).

Prin hotărârea din 18 octombrie 2019 a Judecătoria Criuleni, sediul central, acțiunea depusă de către Ivan Crudu a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 06 noiembrie 2019 Ivan Crudu, reprezentat de către avocatul Roman Medeleanu, a declarat apel nemotivat, iar la 11 februarie 2020 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizia din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Ivan Crudu, reprezentat de către avocatul Roman Medeleanu și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că, prin declarațiile notarului, care a autentificat contractul de donație din 21 martie 2014, acesta a fost încheiat la voința părților, fără o careva influență, fiind verificat, totodată, și discernământul donatorului.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a ajuns la concluzia de respingere a acțiunii, deoarece reieșind din prevederile art. 827 alin.(1) și 828 alin. (2) din Codul civil, contractul de donație al cărui nulitatea se cere a fost încheiat în formă scrisă și autentificat notarial, prin ce au fost respectate toate condițiile de valabilitate la încheierea acestuia.

Instanța de apel a stabilit că, în conținutul contractului de donație a fost înserată condiția menținerii dreptului de abitație al donatorului în această casă pe tot parcursul vieții, acest drept fiind înregistrat în Registrul bunurilor imobile la organul cadastral teritorial.

Reieșind din cele menționate, instanța de apel a conchis că, urmează a fi respinse argumentele apelantului precum că, prima instanță a emis o hotărâre ilegală, neluând în considerație argumentele sale precum că, la momentul încheierii prezentului contract, intenția sa a fost de a ceda fiului său dreptul de proprietate asupra imobilului, cu condiția ca ultimul să-l întrețină la bătrânețe, să aibă grijă de el, deoarece la încheierea contractului de donație nu existau careva circumstanțe sau motive, care ar duce la nulitatea acestui contract, fiindu-i explicat lui Ivan Crudu conținutul contractului și efectele acestuia cu voce tare, părțile fiind cunoscute cu conținutul și efectele acestuia, la fel, fiind verificată capacitatea de exercițiu a

părților și actele ce confirmă dreptul de proprietate asupra imobilului înstrăinat, după care s-a semnat și autentificat contractul de donație.

În contextul dat, prima instanță corect a concluzionat că, pretenția lui Ivan Crudu cu privire la declararea nulității contractului de donație este lipsită de suport juridic, or, în cererea sa lipsește elementul nulității și faptul că, acesta a existat la încheierea actului, deoarece cauza de nulitate a unui act juridic trebuie să existe în momentul încheierii actului; cauza de nulitate exista în momentul încheierii actului juridic și constă în nerespectarea unei dispoziții legale referitoare la încheierea valabila a actului.

Analizând întregul material probator administrat în cauză, prin prisma criticilor invocate de către apelant, instanța de apel a constatat că, prima instanță just a considerat că, condițiile contractuale au fost respectate de către Tudor Crudu, or, acesta nu a cerut apelantului să părăsească imobilul, lăsându-l să locuiască în casă, după cum fost stipulat în contractul de donație din 21 martie 2014.

Mai mult decât atât, în prima instanță Ivan Crudu a confirmat că, după încheierea contractului în litigiu, a locuit și locuiește în continuare în casa donată, nefiind alungat din acest imobil de feciorul său, care nu locuiește și nici nu a locuit aici, ultimul fiind plecat peste hotare.

La 23 noiembrie 2020 Ivan Crudu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

A menționat că, instanțele judecătorești neîntemeiat au respins acțiunea și, respectiv, cererea de apel, nefiind aduse argumente plauzibile întru motivarea hotărârilor.

A susținut că, instanțele judecătorești nu au luat în considerare explicațiile sale precum că, la momentul încheierii contractului de donație, intenția sa a fost de a ceda fiului său, Tudor Crudu dreptul de proprietate asupra imobilului cu condiția ca ultimul să-l întrețină la bătrânețe, să aibă grijă de el. Respectiv, semnând contractul de donație, greșit a considerat că, donatarul are obligația de a-l întreține la bătrânețe, obligație ce nu reiese dintr-un asemenea tip de contract. În aceste circumstanțe, necunoscând efectele juridice ale contractului de donație, fiind dus în eroare, a semnat un alt tip de contract decât cel dorit. Astfel, în loc de contract de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață a încheiat un contract de donație.

Prin notificarea din 08 decembrie 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului, înștiințându-l despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței (f. d. 114), însă ultimul nu și-a valorificat acest drept și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei contestate la 07 octombrie 2020 (f. d. 103).

Astfel, recursul declarat la 23 noiembrie 2020 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ivan Crudu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept

material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Ivan Crudu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ivan Crudu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Ivan Crudu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic